

Николаевъ. 1878. 10 Февраля. Южно славянскій пансіонъ
№ 1687 Любимъ и Иванъ!

Сън день получилъ ваше письмо отъ Андриѣ, Ази. Бъ
болель отъ треска, когто я има въ Николаевъ много, когто
и бѣхъ все оздравѣлъ и цѣлъ да излѣзалъ отъ больницы ца-ни,
когато доре единъ отъ другари твои и ми донеси
письмо. Ази поустѣвахъ нестаетіе, зацѣно, когато
ази отварѣлъ при ко торѣхъ тамъ много тре-
пераніе. ази най си мисля те ^{въ} това письмо че-
ми пишете къда Райко, Богъ да го проситъ, и въ-
дѣйсѣ вѣнчельно ми пишахъ какво е станало
съ него, но, увы! Богъ рѣшилъ така..... Това издѣво-
тіе до толковъ ма порази, що ази нѣколко не-
знахъ какво правимъ, съвѣдѣ съмъ письмо на
пергента бѣхъ да го прочета внимателно, чи-
мѣхъ ми нощо зарадѣ таяхъ, но ази нищо
не разбрахъ, и за това моля въ имѣе не ми още
веднѣжъ, посѣтъ къ твоимъ съвѣдѣть писмено
то ази съмъ извикъмъ високо и съмъ паднахъ
на зѣмля та. повикахъ докторъ и съ негова та
помощъ ази ахъмъ съ свѣстимъ, но ази бѣхъ до-
мокова слаба не можнахъ да въ пиши, но днесъ
ази почти те съ оправимъ и презъ 2 или 3 дѣна